

Jaume Martí
Director de màrqueting de l'Agrícola Sant Josep.

El resultat d'aquest exercici d'anàlisi, de l'enquesta, no es tant interessant pels resultats, sinó per les noves preguntes que ens planteja. Durant anys els esforços orientats a promoure el desenvolupament social i econòmics han estat abocats a actuacions i no en desenvolupar actituds o maneres de fer de les persones. També destacaria que aquest procés ajuda a millor la qualitat del diàleg entre agents. En quan a resultats, la baixa autoestima que es percep en la població, contrasta molt amb el tarannà professional i la generositat que s'aprecia en molts negocis, fonamentalment, els menys desenvolupats. Vull dir que l'autoestima és imprescindible per al progrés d'un negoci o una societat, i sovint, la manca d'autoestima es substitueix per una cultura o manera de fer molt "d'anar per casa".

M. Mercè Gimeno Giner
Professora IES

D'una banda, l'enquesta reflecteix el que ja sabem: la baixa autoestima dels terraltins i la poca col·laboració a l'hora d'emprendre iniciatives col·lectives.

D'una altra, sorprèn, en principi, la destacada valoració del sector educatiu i sanitari. Però, pensant-hi bé, trobo que aquestes dues entitats són el gran canvi que ha patit la comarca respecte de les generacions passades (els nostres avis i pares), que no disposaven d'unes institucions educatives i sanitàries de qualitat. L'institut de Gandesa ha permès els terraltins de les dues últimes dècades accedir a estudis secundaris (que donen accés a uns de superiors) en igualtat de condicions que els habitants de pobles i ciutats més grans. I el CAP de Gandesa ha atansat uns especialistes sanitaris bàsics als habitants de la comarca que abans s'havien de desplaçar, com a molt a prop, a Tortosa.

Espero que tota aquest iniciativa serveixi per impulsar un canvi de qualitat en el desenvolupament de la comarca i que es converteixi en un lloc amable i de futur per als que hi han nascut i/o hi volen viure.

Robert Roch
A different manager

Ahir no sols vàrem constatar algunes de les limitacions importants que tenim a la Terra Alta, sinó que al fer-les nostres i compartir-les entre tots ja hem fet el primer pas per responsabilitzar-nos-en i començar a treballar per canviar les coses. Per tant hem posat la primera pedra per poder fer créixer aquest territori i la seva gent.

Felip Segura i Rosàrio
Empresaris – La Farinera Turisme Rural

Dos apunts del que crec poden ser línies de futur a la Terra Alta

- 1- Fomentar l'apreci pel bé comú en la línia de respectar tan al veí com el mobiliari urba, per exemple
- 2- Treballar en la creació de xarxa o teixit de cooperació per reunir totes les sinergies

Una abraçada de la Rosario i del Felip

Asun Colom
Empresària Gisvert SL

Està clar, l'autoestima és la gran mancança de la gent Terraltina, conseqüentment no creu en les oportunitats que li ofereix en el Territori, ni és transmeten els valors ni d'estima al territori. Les individualitats estan per damunt de les col·lectivitats i del bé comú. Però hi ha ganes de canvi (l'altíssima participació així ho ha demostrat), just en un moment clau! Sabem d'on venim, on estem, només cal que , entre tots, marquem el camí a seguir i comencem a treballar.

Una abraçada!

Marc Martínez Aroca

La Terra Alta es troba en un punt d'evolució social que condiciona negativament la seua situació socioeconòmica. Partint d'esta realitat present, podem treballar per fer-la més col·laborativa, solidària, amable... a fi de construir una societat més justa amb una economia al servei de les persones.

Vicent Ibàñez
Empresa_Esgambi
Horta de Sant Joan

A mi m'agrada parlar d'esperança. Bàsicament de veure que per fi alguna cosa s'està movent al territori per intentar canviar les coses i fer que tot sigui més fàcil i més lògic. Penso que el futur passa per canviar algunes regles del joc i la participació ciutadana en la presa de decisions sobre el seu futur és una d'elles. Però s'ha de ser valent, innovador i agosarat per poder prendre segons quins camins. La veritat es que encara no tinc clar en que pot derivar aquests procés que heu engegat però felicitar-vos pel fet i encantats de col·laborar en tot el que nosaltres puguem oferir.

Salutacions i bona setmana

Ricard Marrugat
Cap d'Estudis IES Terra Alta

Sobre la falta d'autoestima o la falta de valoració de la pròpia potencialitat, és interessant veure a les causes que en som molt conscients del mal que ha fet la crisi del món rural i del sector primari, viure en una situació geogràfica allunyada dels grans pols econòmics.

També som molt conscients de la falta de desenvolupament i també d'una càrrega ancestral cultural molt singular. Aquí es comença a apuntar la falta d'ajut efectiu per part dels governants en tots els nivells.

En el cas de les accions possibles per revertir la situació negativa es confia des de la fidelitat en el propi territori i en els seus recursos tot i que es veu una necessitat de reactivació a l'estil "mercantilista": turisme, indústria, comercialització de productes...

Pel que fa a la transmissió de valors positius es destaquen la família, l'educació i el teixit associatiu com a potencialitats i ja comencen a quedar mal valorats l'administració i els polítics.

La percepció negativa d'un mateix deu conduir a la falta de cura i atenció pròpia. No tenim clar si som un territori d'acollida però si que sembla que volem dir que som acollidors (una mica).

Sobre l'oferta educativa al post-obligatori si s'interpreta en clau de territori moltes respostes van en un sentit de professionalitzar immediatament en ocupacions que tinguin un mínim d'inserció laboral en els sectors presents al territori.

Falta una mica d'ambició en pensar en titulats superiors que igualment puguin desenvolupar tasques professionals al mateix territori.

Escola-empresa i teixit associatiu són considerats llocs que contenen o generen talent (administració i política no aixequen cap).

A les accions de millora de l'autoestima ja es comencen a apuntar de manera diàfana respostes que demanen canvis en la gestió dels recursos i realment demanden algú que crei il·lusió. A la pregunta "què puc fer jo?" em crida l'atenció l'exercici de realisme i el compromís necessari per generar voluntat de canvi i millora.

Crec que com a conseqüència surten destacats l'educació, el teixit associatiu i l'empresa com a agents de lideratge del canvi, molt per damunt dels estaments oficials.

Em crida l'atenció també aquesta visió "positiva" de la crisi com a generadora d'oportunitats, la interpretació la faria en clau de territori en crisi permanent i per tant ara ens aproximem a altres territoris que pateixen aquest mateix mal a gran escala i potser ens sentim alleugerits perquè compartim aquest fet.

A la qüestió de la "forma de fer" que no ha afavorit el bé comú i les persones, la resposta és demoledora i em temo que molt sincera. Pel petita demogràficament que és la comarca, massa gent ha tingut la sensació d'estar exclosa i aquest fet determina moltes de les següents respostes.

Mai ha existit una sensació generalitzada de satisfacció vers el qui administra i pot fer un bon governs pels seus ciutadans. La resposta majoritària que confirma que no som un equip ens retrata molt bé també, malauradament. Això ha estat i encara és una mica un campí qui pugui.

DESENVOLUPAMENT ECONÒMIC:

Es confirmen previsions: no està basat en el propi talent, no és sostenible. Gestors i polítics incapaços d'adaptar-se al canvi.

No som massa conscients de les oportunitats i estem engegats per discernir cap a on volem anar i que volem ser.

La última pregunta és la puntilla però també és un punt de partida. Hem de confiar en la gent, en qui fa les coses.